

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010517
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8315010517.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2016 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania prokurátora **z r u š u j e** v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/160/2015 zo dňa 04.11.2015 výrok o treste u obž. H. D..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému H. D. - nar. XX.XX.XXXX v Humennom, trvale bytom
XX, P., t. č. vo väzbe ÚVV Košice od 05.08.2015

J. .

u k l a d á

podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2,5 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 8 mesiacov (štyri roky osem mesiacov).

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre účely výkonu trestu **z a r a d' u j e** do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie obžalovaného H. D. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/160/2015 zo dňa 04.11.2015.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/160/2015 zo dňa 04.11.2015 boli obžalovaní H. D. a Z. D. uznaní vinnými zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 4. 8. 2015 v presne nezistenom čase okolo 03.30 hod. v Humennom na ulici Kukorelliho medzi budovou Regionálneho úradu verejného zdravotníctva a budovou Mestského úradu v Humennom po vzájomnej dohode v úmysle zmocniť sa finančnej hotovosti napadli E. Y., ktorého H. D. zvalil na zem, kde do neho kopal a bil ho po rôznych častiach tela, pričom ho prehľadal a z vrečka košele mu zobral finančnú hotovosť a to jednu 10 eurovú bankovku, pričom Z. D. E. Y. ležiaceho na zemi jedenkrát koplá

d hlavy, aby sa nemohol brániť pri tom, ako ho H. D. prehľadával a odcudzila mu mince, ktoré mu vypadli na zem v hodnote asi 5,- eur, pričom prehľadala ruksak E. Y., ktorý mal pri sebe, z ktorého vybrala peňaženku, v ktorej sa nenachádzala žiadna finančná hotovosť, a tak ju odhodila, čím E. Y. spôsobili zranenie a to povrchovú tržnú ranu hlave bez práceneschopnosti a odcudzením finančnej hotovosti mu spôsobili škodu najmenej 15,- eur,

za čo bol

obž. H. D. podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ a § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a

obžalovanej Z. D. bol podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 2,3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, 2 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom a podľa § 51 ods. 1, 4 písm. c/ Tr. zákona jej bola uložená povinnosť spočívajúca v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obom obžalovaným bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť škodu poškodenému E. Y. vo výške 75,- eur.

Po vyhlásení rozsudku podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste vo vzťahu k obom obžalovaným v ich neprospech, pričom krajský prokurátor na začiatku verejného zasadnutia zobral odvolanie podané vo vzťahu k obžalovanej Z.. D. späť. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania poukázal odvolateľ na výrok o treste a jeho odôvodnenie v napadnutom rozsudku a vyslovil, že súd pochybil pri ukladaní trestu obž. H.. D., keď mu za stíhaný skutok uložil trest odňatia slobody vo výmere len 3 roky nepodmienečne. V uvedenej trestnej veci totiž nebolo pri ukladaní trestu zohľadnené ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona, keďže podľa odpisu registra trestov sa obž. H.. D. opätovne dopustil zločinu, teda má sklony k páchaniu závažnejšej trestnej činnosti. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. z n. 2T/124/2002 zo dňa 12.09.2012, právoplatný dňa 12.09.2012, uznaný vinným zo sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 28.03.2014. Z uvedeného je teda zrejmé, že dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri zločine podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v predmetnej trestnej veci mala byť u obžalovaného zvýšená o jednu polovicu. Vzhľadom na tieto okolnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému H. D. podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2,5 Tr. zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou odvolací súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, a to po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného bolo iba v obmedzenom rozsahu, keďže ním napadol len výrok o treste u obž. H.. D., odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine z hľadiska správnosti ustálenia skutkových zistení. Zaoberal sa len právnou kvalifikáciou posúdenia skutku, či táto zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 188 ods. 1 Tr. zákona a to z pohľadu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. Po preskúmaní skutku, vo vzťahu ku ktorému obžalovaný H.. D. urobil vyhlásenie podľa § 257 os. 1 písm. b/ Tr. poriadku po riadnom a zákonnom poučení, ktoré bolo prijaté, odvolací súd nezistil pochybenie konajúceho súdu pri jeho posúdení ako zločinu lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona. Právna kvalifikácia skutku zodpovedá zákonu.

Následne odvolací súd podrobil prieskumu namietaný výrok o treste, ktorým bol obž. H.. D. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Konajúci súd, ako to z vyššie uvedeného plynie, ukladal obžalovanému trest podľa ustanovenia § 188 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na tri roky až osem rokov. Súčasne konajúci súd prihliadal na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona z dôvodu, že k trestnému činu sa obžalovaný priznal a jeho konanie oľutoval, pričom ako priťažujúcu okolnosť vyhodnotil tú skutočnosť, že pred spáchaním prerokúvaného trestného činu bol za iný trestný čin odsúdený, čo zakladalo použitie § 37 písm. m/ Tr. zákona. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak rozhodoval o uložení trestu odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby a s prihliadnutím na osobu obžalovaného ako aj závažnosť skutku vyvodil záver, že výchovný účel trestu môže uňho splniť iba nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorá je primeraná povahe a závažnosti posudzovanej trestnej činnosti. Podklad pre uloženie uvedeného trestu tvorili výsledky vykonaného dokazovania, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný H.. D. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov, ktorý vykonal dňa 28.03.2014, na základe rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/124/2012 zo dňa 12.09.2012, že obžalovaný bol v období od 12.05.2014 do 13.05.2015 postihnutý za 9 priestupkov, pričom z miesta trvalého bydliska je hodnotený ako nekonfliktný typ, ktorý sa pohybuje v spoločnosti bezdomovcov a alkohol požíva príležitostne.

Namietaná skutočnosť, že obžalovanému H.. D. mal byť ukladaný trest podľa sprísňovacieho ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona, podľa názoru odvolacieho súdu nadväzuje na jeho odsúdenie za zločin sexuálneho zneužívania, čo bolo konajúcemu súdu známe po vykonaní dokazovania, keďže táto skutočnosť vyplynula z oboznámeného odpisu registra trestov. Ak si konajúci súd nezabezpečil spis tohto obžalovaného za účelom jeho oboznámenia a nevykonal ďalšie dokazovanie v súvislosti s týmto odsúdením obžalovaného, pochybil vo vzťahu k ukladaniu trestu.

V rámci odvolacieho konania bolo doplnené dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/124/2012, najmä rozsudku zo dňa 12.09.2012, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný v tomto konaní bol odsúdený v postavení mladistvého za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zákona. Z oboznámeného spisu tiež vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 6Nt/56/2013 zo dňa 15.01.2014 došlo k zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a to jeho sprísnením, ak bol preradený z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z dôvodu jeho správania sa počas výkonu trestu. Tento uložený trest vykonal dňa 28.03.2014

Aby bolo možné posúdiť opodstatnenosť odvolacej námietky prokurátora vo vzťahu k aplikácii § 38 ods. 5 Tr. zákona, odvolací súd sa musel najprv zaoberať predbežnou otázkou (§ 7 ods. 1 Tr. poriadku), či predchádzajúce odsúdenie obžalovaného je alebo nie je zahľadené v zmysle § 121 ods. 2 Tr. zákona, keďže toto konanie sa proti nemu viedlo ako proti mladistvému. Za týmto účelom odvolací súd vykonal dokazovanie prečítaním hodnotenia na obž. H.. D. z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/124/2012, z ktorého vyplynulo, že obž. H.. D. už počas väzby v uvedenej veci úlohy a nariadenia z ústavného poriadku neplnil, režim dňa nedodržiaval, v dôsledku čoho bol dvakrát disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý nastúpil dňa 12.09.2012, bol štyrikrát disciplinárne potrestaný, z toho dvakrát za porušovanie ústavného poriadku a dvakrát za porušovanie zásad slušného správania, pričom počas výkonu trestu napadol spoluodsúdeného. Z dôvodu sústavného porušovania ústavného poriadku a s prihliadnutím na jeho správanie a vystupovanie, ktoré bolo rizikové, bol podaný návrh na preradenie odsúdeného do ústavu so stredným stupňom stráženia, kde bol premiestnený na základe právoplatného rozhodnutia súdu dňa 25.02.2014.

Podľa § 121 ods. 1 Tr. zákona na mladistvého, ktorému bol uložený alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmiernený alebo odpustený trest odňatia slobody v dĺžke neprevyšujúcej jeden rok, sa hľadá, ako keby nebol odsúdený dňom výkonu tohto trestu alebo dňom, keď bolo právoplatne od takého trestu alebo jeho zvyšku upustené.

Podľa vety prvej § 121 ods. 2 Tr. zákona o tom, či sa odsúdenie mladistvého na trest odňatia slobody, na ktoré sa nevzťahuje ods. 1, zahladzuje, rozhodne súd, prihliadajúc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu.

Citované zákonné znenie ustanovuje základné predpoklady na rozhodnutie súdu o zahladiení odsúdenia mladistvého. Týmito sú dĺžka uloženého trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený mladistvý vykonával, prevyšujúca jeden rok a správanie odsúdeného počas výkonu tohto trestu.

Z dôkaznej situácie je zrejmé, že obž. H.. D. vykonal trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 2 rokov v celom rozsahu, preto k zahladieniu odsúdenia nedošlo zo zákona, ale bolo potrebné o ňom rozhodnúť. Hodnotenie obž. H.. D. počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukazuje, aby na základe neho bolo možné odsúdenie obž. H.. D. zahladiť. Predpokladom pre takýto pozitívny výrok je také správanie sa mladistvého počas výkonu trestu, na základe ktorého možno usudzovať o jeho náprave a tiež aj o tom, že v budúcnosti povedie riadny život. Opakované porušovanie ústavného poriadku a zásad slušného správania počas výkonu trestu obž. H.. D., ktoré viedlo k zmene sprísneného režimu výkonu trestu, podľa názoru odvolacieho súdu nemôže zakladať rozhodnutie o tom, že ods. ml. H.. D. sa osvedčil vo veci odsúdenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/124/2012. Preto uzavrel, že predchádzajúce odsúdenie obž. H.. D. sa nezahladzuje a možno naň pri ukladaní trestu v prerokúvanej veci prihliadať.

S prihliadnutím na vyriešenie predbežnej otázky vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu potom odvolací súd vyhodnotil odvolaciu námietku prokurátora ako dôvodnú so záverom, že pri ukladaní trestu sa malo aplikovať sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 5, a ak sa tak nepostupovalo, došlo k porušeniu tohto zákonného ustanovenia. Na podklade tohto záveru odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste u obž. H.. D. postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku a vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám, keďže výsledky vykonaného dokazovania vo vzťahu k výroku o treste tento postup umožňovali.

Odvolací súd pri ukladaní trestu prihliadal na správne zistenú poľahčujúcu okolnosť konajúcim súdom podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie aj ľutoval. Neprihliadal však na priťažujúcu okolnosť uvedenú v 37 písm. m/ Tr. zákona, t. j. že už bol odsúdený za trestný čin, pretože táto okolnosť by sa mu pričítala dvakrát vzhľadom na použitie § 38 ods. 5 Tr. zákona. Podľa tohto sprísňovacieho ustanovenia sa totiž pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Keďže obžalovaný H.. D. bol iba jedenkrát súdne trestaný za zločin, na túto okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5, sa nemôže prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť. Ide o aplikovanie zásady „ne bis in idem - nie dvakrát o tom istom“.

Za danej situácie odvolací súd pri prevahe poľahčujúcich okolností najprv použil zmierňovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby (§ 38 ods. 8 Tr. zákona) a výpočtom upravil hornú hranicu na 6 rokov 4 mesiace. Pri rozpätí trestnej sadzby 3 roky až 6 rokov 4 mesiace zvyšoval dolnú hranicu podľa § 38 ods. 5 za použitia pravidla ustanoveného v § 38 ods. 8 Tr. zákona na 4 roky 8 mesiacov. Zákonou trestnou sadzbou po jej úprave za použitia ustanovení § 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zákona sa tak stala sadzba na 4 roky 8 mesiacov až 6 rokov 4 mesiace.

Pri rozhodovaní o výmere trestu následne odvolací súd v súlade s § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie a pohnútku obžalovaného, ako aj na jeho osobu, pomery a možnosti jeho nápravy. Po vyhodnotení všetkých do úvahy prichádzajúcich zistení uzavrel, že trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov 8 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, je trestom dostatočným na jeho prevýchovu, ktorý zabezpečí súčasne aj individuálnu a generálnu prevenciu a vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného H.. D. v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Pre účely výkonu trestu bol obžalovaný H.. D. zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prerokúvaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, čo je zrejmé z odpisu registra trestov a z hodnotenia obžalovaného z ÚVV a ZVJS Košice.

V závere odvolací súd ešte konštatuje, že proti rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný H.. D. dňa 13.11.2015. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 04.11.2015 však plynie, že obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať odvolanie a to aj za osoby, ktoré ho môžu podať v jeho prospech.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa ho výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný H.. D. sa vzdal práva podať odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/160/2015 z 04.11.2015, odvolací súd jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku. Odvolanie podané obžalovaným nebolo účinné, preto na jeho napadnutý rozsudok preskúmaný nebol.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora a odvolanie obžalovaného bez zákonného prieskumu zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.